



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **E. O.**, narozený dne X
státní příslušnost Nigerijská federativní republika
zajištěn v X

proti

žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 3. 2025, č. j. KRPA-67873-24/ČJ-2025-000022-ZZC,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „žalovaný“), jímž byla podle ust. § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), prodloužena doba zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 2. 2025, č. j. KRPA-67873-11/ČJ-2025-000022-ZZC, o 34 dnů.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nepřiměřeně zasahuje do jeho práv a nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Žalobce má pobyt v Itálii, kde žije se svou rodinou a má tam nezletilou dceru. Do vyřešení své situace a vyvolaného konzultačního řízení by vyčkal v pobytovém středisku. Bydlení v pobytovém středisku Jezová skýtá i záruku, že mu bude doručována pošta, bude tedy kontaktní, nebude se vyhýbat správním úkonům a bude plně spolupracovat se správními orgány. Žalobce má zájem na tom, aby byla celá věc rychle vyřízena a mohl se vrátit zpět do Itálie, kde má rodinu a veškeré sociální a pracovní zázemí. Chce v Itálii celou věc s místními správními orgány vyřešit. Žalobce by spolupracoval s policejními orgány a hlásil v době stanové a rovněž by se zdržoval v místě určeném policejními orgány a ve stanovené době byl v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.
3. Žalobce se domnívá, že jeho zajištění je nezákonné, neboť jeho protiprávní jednání nedosahovalo takové intenzity, která by znamenala naprostou nezbytnost jeho zajištění. Je přesvědčen, že v jeho případě byly dány takové okolnosti, které odůvodňovaly využití mírnějších institutů, a to zejména uložení zvláštního opatření. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí cituje zákon o pobytu cizinců a jeho zvláštní opatření za účelem vycestování, ale podstatně nevysvětluje a dostatečně neodůvodňuje, proč usoudil, že jednotlivá zvláštní opatření podle § 123b zákona o pobytu cizinců považuje za neúčelná či nerealizovatelná.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný shrnul podstatné okolnosti případu. Cizinec je evidován v informačním systému smluvních států. Žalovaný učinil veškeré kroky směřující k realizaci vyhoštění, kdy je povinen zajistit náležitosti, které jsou nezbytné k realizaci vyhoštění.

IV. Obsah správního spisu

5. Soud ze správního spisu zjistil, žalobce byl dne 26. 2. 2025 kontrolován hlídkou Policie České republiky (dále jen „ČR“) v Praze 1, kde bylo s žalobcem u Obvodního soudu pro Prahu 1 vedeno trestní řízení za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „trestní zákoník“), kdy byl žalobce odsouzen dle trestního příkazu sp. zn. 9 T 18/2025 za skutek spáchaný dne 21. 2. 2025 k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku (výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let) a dále k trestu vyhoštění z území ČR v trvání 4 let dle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Žalobce byl dále vyzván tímto trestním příkazem k vycestování z území ČR, a to nejpozději do dne 5. 3. 2025 do 24:00 hodin.
6. Následnou lustrací k osobě žalobce bylo zjištěno, že tento má vedený záznam v SIS II, kdy žádajícím státem je Švýcarsko. Žalobce má jakožto příslušník třetí země zamítnut přístup do Schengenského prostoru, a to z důvodu trestné činnosti, vražda, těžká újma na zdraví, kdy tento záznam byl vyhlášen dne 17. 6. 2024 s platností do dne 17. 6. 2029.

7. Žalobce v protokolu o podání vysvětlení dne 26. 2. 2025 uvedl, že ve Švýcarsku měl incident s policií, měl potyčku s jednou paní, byl obviněný, neví, jak to dopadlo. Má povolení k pobytu v Itálii s platností od 17. 9. 2024 do 12. 1. 2034. Domníval se, že má vyhoštění pouze ze Švýcarska, proto 13. 9. 2024 odcestoval do Itálie. Do ČR přicestoval autobusem v lednu roku 2025 na výlet. Do svého zajištění si užíval pobytu, hodně pil a moc si nepamatuje, co se dělo, ani kde přebýval. Adresu pobytu nemá. Pojištění nemá. Má jen minimální hotovost. Finanční prostředky na kauci nemá, ani nikoho, kdo by jí mohl složit. Neví, zda by se chodil hlásit na policii, chce se vrátit do Itálie. Je ženatý, má jedno dítě, rodina se nachází v domovské zemi. Na ČR nemá žádné vazby. Již v roce 2016 byl vyhoštěn z ČR na 4,5 roku, měl zde problémy s policií. Nyní dostal podmínku a trest vyhoštění na čtyři roky za obchodování s drogami. Pravidelně drogy neužívá, jen někdy, když zrovna chce. Nemá žádné překážky k vycestování.
8. Rozhodnutím ze dne 26. 2. 2025 byl žalobce zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců s dobou zajištění 30 dní, když žalobce je evidován v informačním systému smluvních států SIS II (vyhlášený dne 17. 6. 2024 do dne 17. 6. 2029). Žalobce též spáchal přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se zkušební dobou v trvání 3 let a dále k trestu vyhoštění z území ČR v trvání 4 let. Žalobce byl dále vyzván trestním příkazem sp. zn. 9 T 18/2025 k vycestování z území ČR, a to nejpozději do dne 5. 3. 2025. Žalobce se tedy nacházel na území ČR neoprávněně v rozporu s vydaným opatřením Švýcarska, kterým mu byl zakázán vstup a pobyt na území celého Schengenského prostoru. Žalobci sice bylo uděleno oprávnění k pobytu v Itálii s platností ode dne 17. 9. 2024 do dne 12. 1. 2034, nicméně žalobce byl již dne 17. 6. 2024 vložen do evidence informačního systému SIS II Švýcarskem. Žalobce se tedy nachází na území Schengenského prostoru neoprávněně. Vzhledem k těmto skutečnostem bude ze strany ČR jako třetí strany vyvoláno konzultační řízení, dle jeho výsledku bude vyhoštění žalobce realizováno do domovského státu (Nigerie), nebo do Itálie. Žalobce tedy pobýval na území ČR bez pobytového oprávnění a dále také v rozporu s vydaným opatřením ze strany Švýcarska. Na základě uvedeného byl dán důvod k zajištění žalobce dle ustanovení 124 odst. 1 písm. e) zákona osoby o pobytu cizinců.
9. Podle zprávy prostřednictvím SIRENE Švýcarsko ze dne 28. 2. 2025 bylo žalobci ve Švýcarsku uloženo vyhoštění z důvodu závažného útoku, rozhodoval Tribunal correctionnel Lausanne dne 23. 2. 2023, rozhodnutí nabylo právní moci dne 23. 2. 2023, s platností na deset let, další soudní záznamy – vedle již zmiňovaného rozhodnutí dvakrát řešen nelegální pobyt, dvakrát nelegální jednání proti zákonu o drogách.
10. Dne 5. 3. 2025 bylo Ředitelství služby cizinecké policie požádáno o realizaci správního vyhoštění.
11. Podle informace ze dne 24. 3. 2025 byl cizinci několikrát nabídnut dobrovolný návrat do země původu ve smyslu § 123a zákona o pobytu cizinců. Do programu dobrovolného návratu se odmítl přihlásit. S ohledem na trestní minulost a komplikace při vydávání víz pro eskortující policisty ze strany Velvyslanectví Nigérijské federativní republiky v ČR byla zvolena realizace správního vyhoštění cestou návratové operace agentury Frontex, která je naplánována na 29. 4. 2025 spolu s dalšími státními příslušníky Nigérijské federativní republiky. V rámci této operace, kterou zajišťuje pod záštitou agentury Frontex Spolková republika Německo, bude cizinec do Nigérie

dopraven leteckou cestou v doprovodu eskortujících policistů. Při realizaci správního vyhoštění touto cestou je prakticky vyloučena možnost, že by cizinec svým nevhodným chováním realizaci správního vyhoštění zmařil nebo ohrozil bezpečnost spolucestujících v letadle. Při realizaci správního vyhoštění cestou návratové operace agentury Frontex eskortující policisté nejsou povinni disponovat vízy pro vstup na území Nigérie.

12. Žalovaný dne 25. 3. 2025 vydal napadené rozhodnutí, kterým dobu zajištění prodloužil o 34 dní. V něm vysvětlil, že z důvodu výše uvedených okolností nebude možné provést realizaci správního vyhoštění cizince zpět do domovského státu ve lhůtě současného zajištění, to je do 27. 3. 2025, nicméně je reálný předpoklad realizace vyhoštění v době prodloužení doby zajištění podle § 125 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Předpoklad realizace výkonu správního vyhoštění žalobce z území ČR existuje, a to ve stanovené době trvání zajištění, realizace správního vyhoštění je možná.
13. K důvodům neuložení mírnějších opatření se žalovaný vyjádřil na straně 4 - 6 napadeného rozhodnutí. Uvedl, že volba mírnějších opatření je vázána na předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat při realizaci tohoto opatření a že neexistuje důvodná obava, že se nebude vyhýbat případnému výkonu správního vyhoštění. Pokud zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění mařit, nelze dle § 123b odst. 3 zákona o pobytu cizinců přistoupit ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince. Jinými slovy, pokud správní orgán shledá důvodnou obavu, že se cizinec bude vyhýbat případnému výkonu správního vyhoštění, což bude nejčastěji vyplývat z dosavadního chování cizince, přistoupí přímo k jeho zajištění, aniž by nejprve užil zvláštní opatření dle § 123b zákona o pobytu cizinců, odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 Azs 20/2016-38. Po zhodnocení dosavadního chování žalobce, dospěl žalovaný správní orgán k závěru, že existuje důvodná obava, že výkon správního vyhoštění bude z jeho strany zmařen, a proto přistoupil přímo k zajištění žalobce, aniž by předtím uložil mírnější prostředky ve formě zvláštních opatření. Cizinec v ČR nemá žádnou adresu pobytu, nemá nájemní smlouvu, označený zvonek, jeho kontaktování by bylo obtížné a kontrola těžko proveditelná. Není možné složení finanční záruky, neboť nemá finance, není ani osoba, která by mohla kauci složit za žalobce. Cizinec neskýtá ani záruku, že by se pravidelně hlásil policii, cizinec vypověděl, že neví, zda by se hlásil, chce vycestovat do Itálie. Cizinec by ani neplnil povinnost zdržovat se v místě určeném policií. Žalovaný zdůraznil, že v případě žalobce je zcela reálné, že se správnímu orgánu bude vyhýbat, neboť na území pobývá neoprávněně, porušil zákony ČR a je v informačním systému smluvních států, důvěryhodnost cizince je oslabena.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců, jelikož účastníci řízení v zákonné pětidenní lhůtě po podání žaloby nenavrhli projednání věci při ústním jednání a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
15. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správním, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s požadavky rozsudku Soudního dvora ze dne 8. 11. 2022, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, C-704/20 a C-39/21, soud z úřední povinnosti přezkoumal i podmínky zákonnosti zajištění žalobcem nenamítané. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

16. Podle ust. § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie, Islandskou republikou, Lichtenštejnským knížectvím, Norským královstvím nebo Švýcarskou konfederací zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.*
17. Podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly, b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo d) povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly.*
18. Zajištění cizince představuje zásadní omezení jeho osobní svobody, tedy jednoho z nejvýznamnějších základních práv jednotlivce. Proto je přípustné jen za podmínek definovaných nejen zákonem o pobytu cizinců a návratovou směrnicí, ale především ústavním pořádkem ČR (čl. 8 Listiny základních práv a svobod, čl. 5 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, čl. 9 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech). Z judikatury Evropského soudu pro lidská práva plyne, že délka zajištění nesmí přesáhnout dobu přiměřenou vzhledem ke sledovanému cíli (rozhodnutí velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva, dále jen „ESLP“, ze dne 29. 1. 2008 ve věci Saadi proti Velké Británii, stížnost č. 13229/03). Jedná se o jedno z kritérií, jímž se posuzuje soulad zbavení osobní svobody s čl. 5 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79). Podle ESLP lze zbavení osobní svobody podle čl. 5 odst. 1 písm. f) Evropské úmluvy o ochraně lidských práv ospravedlnit pouze probíhajícím vyhošťovacím nebo vydávacím řízením. Pokud takové řízení není vedeno s náležitou pečlivostí, zajištění přestává být v souladu s tímto ustanovením. Správní orgány jsou povinny při rozhodování o zajištění za účelem správního vyhoštění aktivně a svědomitě postupovat v řízení o správním vyhoštění, aby důvody trvajících zajištění byly ospravedlnitelné.

19. Žalobce předně namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud, podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se (toliko) dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. V projednávaném případě odůvodnění rozhodnutí tyto vady vytknout nelze, když žalovaný se situací žalobce zabýval podrobně a v rozhodnutí vysvětlil, jakými úvahami při rozhodování byl veden, napadené rozhodnutí popisuje podrobně situaci žalobce a okolnosti jeho pobytové historie, závěry žalovaného vycházejí z obsahu spisu a jsou logicky a přesvědčivě vysvětleny, rozhodnutí tedy přezkoumatelné je.
20. V případě žalobce byly naplněny podmínky pro zajištění za účelem správního vyhoštění, když po novele č. 24/2025 Sb., účinné ode dne 11. 2. 2025, je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž byl uložen mj. Švýcarskou konfederací zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států [§ 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců].
21. V řízení bylo zjištěno, že Švýcarsko uložilo žalobci zákaz vstupu na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, žalobce má platný záznam v SIS II, vyhlášený dne 17. 6. 2024 Švýcarskem, s platností do dne 17. 6. 2029.
22. Pokud jde o naplnění další podmínky, tj. zda nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, v posuzovaném případě soud ve shodě s žalovaným neshledal u žalobce takové okolnosti, které by uložení zvláštního opatření umožňovaly. Žalobce v minulosti opakovaně porušoval právní předpisy. Dle názoru soudu je vysoké riziko, že se bude žalobce vyhýbat správnímu orgánu, neboť je mu známo, že zde pobývá neoprávněně, že porušil zákony ČR a členských států Evropské unie. Žalobce nevlastní finanční prostředky na složení kauce, při podání vysvětlení dne 26. 2. 2025 uvedl, že žádnou stálou adresu nemá, neví, zda by se policii hlásil. Ze správního spisu jasně vyplývá, že švýcarské rozhodnutí nabylo právní moci, lze tedy dovodit, že obsah rozhodnutí by měl být žalobci znám. Žalobce výslovně uvedl, že byl ve Švýcarsku obviněn, uvedl, že neví, jak to dopadlo, tato skutečnost mu však nemůže být ku prospěchu. Pobytová historie žalobce prokazuje, že není ochoten akceptovat právní předpisy, v ČR byl krátce (přicestoval někdy v průběhu ledna 2025) a stihl zde spáchat další trestnou činnost dne 21. 2. 2025, je příležitostným konzumentem drog, ve Švýcarsku kromě zmíněného rozhodnutí, na základě kterého mu byl uložený zákaz

pobytu na deset let, byl opakovaně řešen za nelegální pobyt i za drogy. Ze spisu je zřejmé, že měl v minulosti i trest vyhoštění uložený ČR, rozsudkem sp. zn. 67 T 53/2016 za vydírání, s platností záznamu v ENO od 22. 9. 2016 do 22. 3. 2021.

23. Je tedy zjevné, že žalovaný při posuzování možnosti uložit zvláštní opatření za účelem vycestování dle ust. § 123b zákona o pobytu cizinců vycházel z konkrétních okolností případu a dospěl ke správným závěrům, když s ohledem na pobytovou a trestní historii žalobce je uložení alternativ vyloučeno.
24. Pokud žalobce namítá obecnost odůvodnění žalovaného, kdy žalovaný nezohlednil konkrétní situaci žalobce a nezjistil skutkový stav, soud konstatuje, že z žaloby není patrné, co konkrétně opomněl žalovaný zohlednit, aby výsledek jeho posouzení mohl být pro žalobce příznivější.
25. Předpokladem prodloužení zajištění je pak také skutečnost, že vyhoštění bude alespoň potenciálně možné (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-150, č. 2524/2012 Sb. NSS). V současné době nebyly shledány takové okolnosti, které by v budoucnu vylučovaly realizaci správního vyhoštění. Skutečnosti tvrzené žalobcem nenásvědčují závěru, že by jeho správní vyhoštění nemělo být možné. Žalobní tvrzení, že má žalobce v Itálii nezletilou dceru, je nové, není ničím doloženo, při podání vysvětlení žalobce uvedl, že má rodinu v domovské zemi, k pobytu v Itálii se vyjádřil toliko v tom směru, že tam pracuje jako malíř.
26. Za stávající situace je zajištění žalobce plně na místě. Lze dodat, že žalovaný v prvním rozhodnutí o zajištění poukazoval na skutečnost, že bude vyvoláno konzultační řízení, dle jeho výsledku bude vyhoštění žalobce realizováno do domovského státu, nebo do Itálie. Napadané rozhodnutí o prodloužení doby zajištění se již k této otázce nevyjadřuje. Dle názoru soudu to nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí, avšak pokud bude zajištění prodloužováno, je vhodné se vyjádřit i k této otázce. Samotná skutečnost, že žalobce má pobytové oprávnění v Itálii nevylučuje jeho zajištění za účelem vyhoštění.
27. Soud uzavírá, že žalovaný řádně odůvodnil, proč došlo k naplnění podmínek pro zajištění žalobce podle ust. § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců a z jakých důvodů nepřistoupil k uložení zvláštních opatření za účelem vycestování dle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný vycházel z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci, zabýval se individuální situací žalobce, posoudil konkrétní okolnosti případu. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je dostatečné, srozumitelné, přezkoumatelné a splňuje požadavky na něj kladené platnou právní úpravou.
28. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. S ohledem na meritorní rozhodnutí o žalobě v zákonné lhůtě, která je kratší, než lhůta zákonem stanovená pro rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, soud již samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku.
29. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. dubna 2025

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.